

Bayer Zsolt: Öntökönrúgás

2023 július 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez szenzációs! Olvassák el!

Vessünk még egy pillantást a helyzetre a remek Mandi cikk segítségével. Azután gondolkodjunk el kicsit ezen az egészen. Leginkább azon, ahogy az USA által kilóra megvett vagy megzsarolt EU-s vezet?k tönkreteszik éppen ezt a földrészt. S amikor Kína bekeményít (hahó! Kína! Tök igazad van!), akkor egy heti riadt és tehetetlen kussolás után odaböfögnek néhány európai nagyvállalatnak, hogy “oldjátok meg a problémát”. Azok meg válaszolnak, hogy teljesen hülyék vagytok és mi nem tudjuk megoldani, amit ti elbaltáztatok.
És a vállalatoknak van igazuk.
Amúgy a problémát végs? soron mi, európai választók tudjuk megoldani, ha a következ? választáson eltakarítjuk végre ezt a haza- és Európa-áruló szemét gazember bandát Ursulától Jurován át Verhofstadtig az anyjuk keservébe.
Ha pedig nem, akkor elveszíti az európai ember még a panaszkodás jogát is. És jelzem: nem rajtunk, közép-európaiakon, s különösen rajtunk, magyarokon fog múlni. Hanem az eszement Nyugatin.

Újabb maflás az EU-nak: nincs kulcsa a kínai bilincsnek

Uniós gyártással próbálja kiváltani Brüsszel a kritikus nyersanyagok kínai exporttilalmát. Cseppet sem udvarias nevetés a válasz az EU-s vállalatok részér?l.

Óriási bajban az uniós ipar és az egész zöldátállási terv, pedig Kína még éppen csak vicsorított egyet két nyersanyag, a gallium és

germánium exportjának korlátozásával

. Az Európai Bizottság egy hetes kómába esett az ütést követ?en, most pedig az európai gyártóktól vár megoldást – minden segítség nélkül, csak úgy felszólítva ?ket, hogy oldják meg a problémát. A válasz egyel?re több mint cinikus.

Nagyon kellett ez, pont most, pont így

Az egész úgy kezd?dött, hogy Kína visszaütött. Joe Biden és Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke versenyt szajkózzák a *„kockázatmentesítés”* kifejezést, amely a felszínen az USA és az Európai Unió zöldátálláshoz szükséges nyersanyagbeszerzésének és gyártásának diverzifikációját, a mélyben pedig Kína kiszorítását jelenti a globális kereskedelemb?l. A chipexport és a félvezet?k gyártásához nélkülözhetetlen alkatrészek exportkorlátozásába az USA és Japán mellé határozott lépéssel beszállt Hollandia is, Európa egyetlen, valóban félvezet?i csúcstechnológiával rendelkez? országa, és hasonló tiltó rendelkezéseket hozott Kínával szemben.

, és bejelentette, hogy augusztus 1-jét?l exportkorlátozást vezet be a galliumra és a germániumra, arra a két nyersanyagra, amely nélkül az egész zöldátállási terv dugába d?lhet. A helyzet kritikus:

Peking ezen a ponton unta meg az egyoldalúságot

Európa 98 százalékban függ a kínai nyersanyag-exporttól a digitális és zöldátállás területén, a gallium 71, a germánium 45 százalékát vásárolja Pekingt?l. És nem, nincs jelenleg alternatív megoldás.

Utóbbi mondat azért különösen fontos, mert az EU a folyamatos leckéztetést, a kockázatmentesítést és a diverzifikációt valahogy úgy képzelte el, hogy Kína közben mintadiák módjára bólogat és nem csinál semmit. Úgy t?nik, Peking átment lázadóba, pedig a mostani exportkorlátozás még csak a jéghegy csúcsa. Azt nem lehet mondani, hogy nem szólt id?ben. Számtalanszor figyelmeztette európai kereskedelmi partnereit, különösen az Európai Bizottságot: ha nem hagyják abba a szómágiát a *„kockázatmentesítés”* kifejezéssel, ha továbbra is úgy

gondolják, hogy feltételeket szabhatnak annak az országnak, amely az egész EU-s ipar jöv?jének a zálogát tartja kézben, el?fordulhat, hogy

Pekingben is eljátszanak a kereskedelmi háború gondolatával, de annak garantáltan nagyon negatív következményei lesznek Európára nézve.

Megtörtént, elkezd?dött. A kínai csapást az Európai Bizottság kábult csendben elemezte, majd kitalált valamit, ami még blöffnek sem alkalmas, nemhogy a problémát megoldani.

Nem galliumnak való vidék

Az Európai Bizottságnak az az ötlete támadt, hogy felszólítja a nagy alumínium és cinkipari vállalatokat, hogy haladéktalanul kezdjék el felmérni, miképpen tudnak nagyobb mennyiséget gyártani a két kritikus, Kína által blokkolt nyersanyagból. A gallium az alumínium, a germánium a cinkgyártás mellékterméke, ám

ha az el?állítás ennyire egyszer? lenne, akkor az EU már régen ráállt volna a vonalra.

Kínán kívül az egész világon csupán néhány olyan vállalat van, amely képes lehet nagy tisztaságú galliumot el?állítani. Amikor nagy tisztaságúról beszélünk, azt szó szerint kell érteni: a nyersanyag minden mikrogrammja, amely nem éri el a 99,9999 százalékos tisztaságot, a chipgyártás szempontjából már mehet is a kukába. Márpedig e nélkül nincsenek optikai kommunikációs félvezet?k, elektromos járm?vek, de még prémium min?ség? napelemek sem.

Az Európai Bizottság úgy véli, megtalálta az egyik ilyen vállalatot a görög alumíniumgyártó cég, a Mytilineos Energy & Metals képében, ám egyel?re

szó szerint kiröhögték az érdekl?désüket.

„Igen, valóban megkeresett bennünket az EU, hogy vizsgáljuk meg, miként járulhatnak hozzá az alumíniumgyártók a válság enyhítéséhez” –

mondta a Financial Timesnak

Nick Keramidas, a vállalat EU-ügyekért felel?s igazgatója, majd egyb?l rá is mutatott, miért nem fog m?ködni a dolog.

Mint mondta, amikor a háború és a szankciós politika eredményeképpen berobbant az energiaválság, a nehézipar energiaköltségei megtízszerez?dtek. Rengeteg cég ment tönkre, az európai kapacitás nagyjából a felére csökkent. Korábban többször megkongatta már a vészharangot a kapacitáscsökkenés miatt, de mint egy tavaly

októberi interjúban hangsúlyozta:

az európai döntéshozatal csak a megújuló energiákra és a kibocsátáscsökkentésre koncentrál, ráadásul egyfajta eBay-aukcióvá alakult, ahol mindenki a legmagasabb célt próbálja kit?zni, de senki nem foglalkozik vele, hogyan lehet azt elérni. *„Mind a REPowerEU-t, mind a Green Dealt reális költség-haszon elemzés nélkül tervezték meg, ennek eredményeként a célok köszön?viszonyban sincsenek a valósággal. Ahhoz, hogy valóban változást érhessünk el, meg kell teremteni a szükséges alapfeltételeket, és a döntéseket pontos adatokra alapozva kell*

meghozni – például, hogy milyen nyersanyagokra lesz szükség, és hogyan fogjuk azokat beszerezni” – hangsúlyozta.

Éppen a nyersanyaggal van a gond. Az Európai Bizottságnak sikerült pont azt a vállalatot megkeresni, amely már egy éve hívja fel a figyelmet a problémára, amit alapvet?en éppen az Európai Bizottság okozott. Hibátlan forgatókönyv, Keramidas nem tudta nem észrevenni a feléje zúgó magas labdát, majd precízen le is csapta azt.

Ennyit a saját er?forrásokról

Brüsszel a szokásos technikát alkalmazza: szembesül a problémával, majd kiadja utasításba valakinek, hogy oldja azt meg. Ezúttal azonban ez nem lesz ennyire egyszer?. Az európai fémipar alapból rendkívül súlyos helyzetben van. Az Európai Bizottság ráadásul úgy adná ki az ukázt, hogy ahhoz semmiféle támogatást vagy finanszírozást nem társít, vagyis elvárja a vállalatoktól, hogy öner?b?l kezdjenek el fejleszteni olyan technológiát, amely eurótízmilliók tucatjait fogja felemészteni már induláskor. Nem fog menni, üzenik Görögországból.

Keramidas szavai mögül nem volt nehéz kiérezni a kaján vigyort, amikor úgy fogalmazott:

„Pontosan tudjuk, hogy mire képes Kína, hogy ki tudja húzni a talajt a lábunk alól. Erre az EU mindig azt mondta: »ó, nem gond, majd fokozzuk a saját termelésünket, nézzék csak meg az alumíniumgyárainkat!«. Nos, amikor én legutóbb megnéztem, a felük már nem létezett.”

Az igazgató keser?en tette hozzá: ha valaki még az els?dleges gyártási termékét sem tudja versenyképesen el?állítani az abszurd körülmények miatt, *„az hülye lenne elkezdeni beruházni galliumgyártásba”*.

Ami a germániumot illeti, a kínai exportkorlátozás még nagyobb zsákutcába kergeti az EU-t, mint a gallium esetében. A cink melléktermékeként el?állítható alapanyag olyan speciális technológiát igényel, amellyel Kínán kívül csak egy maroknyi vállalat rendelkezik a világon. Ezek közül egyik sem Európában található.

A gallium ára egyébként a kínai bejelentés óta 28 százalékkal emelkedett.

forrás: Mandiner

Bádog - Bayer Zsol blogja

Ajánló